

10/748

BDP

T.B.M.M.
BARIŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 665
Tarih: 12-04-2010

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik fiziksel, ekonomik, siyasal vb. her türlü şiddetin kadın sağlığı üzerinde yarattığı etkilerinin araştırılması ve gerekli önlemlerin alınması için Anayasanın 98. İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

1-SEVAHİR BAYINDIR	ŞIRNAK
2-SELAHATTİN DEMİRTAŞ	DİYARBAKIR
3-GÜLTAN KIŞANAK	DİYARBAKIR
4-AYLA AKAT ATA	BATMAN
5-BENGİ YILDIZ	BATMAN
6-AKIN BİRDAL	DİYARBAKIR
7-EMİNE AYNA	MARDİN
8-FATMA KURTULAN	VAN
9-HASİP KAPLAN	ŞIRNAK
10-HAMİT GEYLANİ	HAKKARİ
11-İBRAHİM BİNİCİ	ŞANLIURFA
12-M. NURİ YAMAN	MUŞ
13-MEHMET NEZİR KARABAŞ	BİTLİS
14-MEHMET UFUK URAS	İSTANBUL
15-OSMAN ÖZÇELİK	SİİRT
16-ÖZDAL ÜÇER	VAN
17-PERVİN BULDAN	İĞDIR
18-SEBAHAT TUNCEL	İSTANBUL
19-SIRRI SAKIK	MUŞ
20-ŞERAFETTİN HALİS	TUNCELİ

GEREKÇE

Kadına karşı şiddet değişik boyutlarıyla günümüzün en ciddi sosyal problemlerinden biri olarak ön plana çıkmaktadır. Türkiye’de uygulanan politikaların bütüncül bir niteliğinin olmaması, toplumsal cinsiyet politikalarının ulusal siyasetin öncelikli konusu olmamasından kaynaklı kadınlara ve çocuklara yönelik şiddeti önleme anlamında herhangi etkin bir çalışma yapılmamaktadır. Ayrıca ülkemizde devletin bağımsız kadın hareketinin ve sivil toplum örgütlerinin birikim ve deneyimlerinden yararlanılmaması sorunların çözümü noktasında bir ilerleme sağlanamamasına neden olmuştur.

Başbakanlık tarafından kadınlara ve çocuklara yönelik genelgeler yayınlanmıştır. Fakat görülmektedir ki uygulama anlamında herhangi bir ilerleme kat edilmemiş, kadınlara ve çocuklara yönelik şiddet hala ülkenin gündeminde yer alan konu olarak kalmıştır. Toplumsal bir gerçek olan şiddet olgusu, tüm toplumlar da olduğu gibi ülkemizde de önemle üzerinde durulması gereken bir sorundur. Gündelik yaşamın pek çok boyutunda ve farklı biçimlerde karşımıza çıkan şiddet olgusu, kadınları özellikle de onların sağlıklarını önemli ölçüde tehdit etmekte diğer bir deyişle onların fiziksel, psikolojik vb. şiddete uğramaları, sağlık açısından ciddi sorunların yaşanmasına neden olabileceği bilinmektedir. Kadın sağlığını etkileyen önemli faktörlerden biri de hiç şüphesiz şiddet faktörüdür. Ülkemizde de şiddete en çok kadınlar ve çocuklar uğramaktadır.

Kadına yönelik şiddetin en önemli sebebini toplumsal yapıdaki erkek egemen ideoloji oluşturmaktadır. Söz konusu erkek egemen ideoloji her alanda olduğu gibi siyasal, sosyal ve ekonomik olarak şiddeti doğurmakta ve meşrulaştırmaktadır. Ne yazık ki, son zamanlarda çok vahim olaylar olan kulakları, burnu kesilen kadınlar, hamile iken dövülen ve öldürülen kadın haberleri basına ve kamuoyuna yansımıştır. Kadına yönelik şiddetin bu kadar ürkütücü sonuçlar doğurması acil ve uygulanabilir önlemlerin hayat geçirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Kadına yönelik şiddet olayları, üzücü olan ölüm vakaları ile sonuçlandığı gibi, ölüm vakası dışındaki olaylar ise kadının bundan sonraki yaşam sürecinde hem fiziksel olarak hem de psikolojik olarak derin izler bırakabilmektedir. Hatta bu durum kadının ilerleyen süreç içerisinde ciddi tıbbi sorunlarla karşılaşmasına neden olmaktadır. Diğer yandan fiziksel, cinsel, ekonomik ve duygusal şiddet sonucu depresyona giren kadınlar, aynı şiddetle yeniden karşılaşmamak için tek çözüm olarak intiharı düşünmekte veya intihar adı altında öldürülmektedir.

Yine kadınlar, aile içinde ve dışında fiziksel şiddete maruz kaldığı gibi, ekonomik anlamda da şiddete maruz kaldıkları bilinmektedir. Kadına uygulanan ekonomik şiddet, ev içinde kadının maddi olarak erkeğe bağımlı kalması, aile gelirinin kullanılmasında söz sahibi

olmaması, çalışıyorsa parasına el konulması yani kısaca erkeğin parayı kendi tekelinde bulundurulması ile ifade edilirken, ev dışında çalışan kadınlar da ciddi olarak ekonomik şiddete maruz kaldığı bilinmektedir. Özel alanda çalışan kadının yaşadığı ekonomik şiddet, kadının kayıt dışı işlerde çalışması, sosyal güvenceden faydalanmaması, mevsimlik ve yarı zamanlı çalışması olarak bilinmektedir. Ayrıca, kadınların görünmeyen emeği, ücretsiz ev içi işleri de eklenmektedir. Kamusal alanda ise karar alıcı, yönetici, örgütleyici konumlara çok az sayıda ve çok zor gelebilmeleri olarak ifade edilebilmektedir.

Ekonomik anlamda yoksullaştırılan kadınlar, kendi kişisel hak ve özgürlüklerinin farkında olmadıkları gibi uğramış oldukları ekonomik şiddet ve onun sonucunda ortaya çıkan sağlık sorunları ekonomik yetersizlikten dolayı giderilememektedir. Kadının yoksullaşması, kendisinin ve çocuğunun eğitim, beslenme, sağlık ve yaşam hakkını engelleyeceği açıktır. İnsanların en temel haklarından biri olan sağlık hakkı olmasına rağmen, kadınlar bu haklardan yoksun bırakılmaktadır.